

Mireia Comas

Diamants

El 2019 es calcula que a Espanya vivien 147.000 migrants menors de dinou anys en situació irregular. Catorze d'aquests joves vivien en una nau ocupada de Sant Pere, a Terrassa. Tots havien vingut des del Magreb perseguint un somni que, com passa sovint, havia esdevingut malson. Invisibilitzats per la societat i la burocràcia vivien en condicions d'extrema vulnerabilitat i insalubritat.

Eren els "altres", una paraula que estableix una distància social, relacional, psicològica i emocional que ens anestesia davant situacions que d'altra manera serien inadmissibles. I és que el llenguatge esdevé escut, perquè salvaguarda consciències, i arma política. Parlem, per exemple, de menas i no de nens o nenes que estan sols. I és que en arribar a Europa, aquests joves es troben amb una frontera, la interna, sovint tan difícil de creuar com la que delimiten els mapes. Per, burocràcies, papers, desídia i desinformació els obliguen a viure immersos en la temporalitat, ancorats permanentment en un "no arribar", com denuncia Shajra Khosravi.

Amb aquest projecte vull trencar el discurs que permet invisibilitzar aquests joves i els situa en un estat d'indefensió i desempar davant les administracions i els cossos policials. I ho faré per mitjà del llenguatge fotogràfic i un treball de camp en diverses naus i espais ocupats, amb la voluntat de continuar la investigació iniciada abans de la pandèmia i obrint un diàleg amb les reflexions dels joves.

Vivim en la societat de la imatge, però totes les que ens arriben de la realitat d'aquests nens i joves o bé els criminalitzen i els cosifiquen, o bé els mostren com subjectes passius. Amb "diamants" vull apropar-me a la seva realitat des d'un punt de vista diferent.

D'una banda, mostrant la quotidianitat del seu dia a dia. Per una altra, convertint-los a ells mateixos en portaveus de la seva realitat. Perquè no necessiten que ningú parli per ells, tenen veu, i cal que l'escoltem per poder humanitzar aquesta realitat. Per aquest motiu es tracta d'un projecte d'autoria híbrid, on conviuran fotografies meves i també reflexions dels mateixos protagonistes. Un diàleg sincer basat en el respecte. El

treball també contempla una investigació i recopilació de les respostes que reben per part de les administracions, cossos policials i ciutadania, sovint basats en el discurs de l'odi i el racisme.

1 Gonzalo Fanjul, Ismael Gálvez y Jennifer Zuppiroli. Crecer sin papeles en España. Por Causa. Save the Children. 2021

2 Shahram Khosravi. Yo soy Frontera. Autoetnografía de un viajero ilegal. Virus Editorial. Barcelona, 2021.